

Žaloba podaná 12. augusta 2013 — Gruppo Norton/ÚHVT — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Vec T-427/13)

(2013/C 313/56)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Gruppo Norton Srl (Carini, Taliansko) (v zastúpení: M. García Lirola, advokátka)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Španielsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vydal rozsudok, v ktorom vo veci samej rozhodne tak, že vyhovie návrhu na zápis ochrannej známky pre všetky požadované výrobky.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „Gruppo Norton S.r.l.“ pre výrobky tried 7 a 9 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 10169753.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: Victoriano Marín Nicolás.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: španielska ochranná známka „NORTON HISPANO“ pre výrobky triedy 9.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné vyhovenie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: neprípustnosť odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 19. augusta 2013 — IOC-UK/Rada

(Vec T-428/13)

(2013/C 313/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: J. Grayston, solicitor, P.

Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers a N. Pilkington, lawyers)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady 2013/270/SZBP zo 6. júna 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 156, s. 10), a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 522/2013 zo 6. júna 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 156, s. 3) v rozsahu, v akom sa napadnuté akty týkajú žalobkyne, a

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza sedem žalobných dôvodov založených na porušení základnej procesnej požiadavky, ako aj na porušení Zmlúv a právnych noriem týkajúcich sa ich vykonania: porušenie práva byť vypočutý, nedostatok odôvodnenia, porušenie práva na obranu, zjavne nesprávne posúdenie, porušenie základnej zásady proporcionality, porušenie základnej zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie a porušenie základného vlastníckeho práva.

Žalobkyňa tvrdí, že ju Rada nevy počula a že to nemožno nijakým tvrdením vyvrátiť. Navyše Rada poskytla nedostatočné odôvodnenie. Na žiadosti žalobkyne o rozvinutie odôvodnenia a prístup k dokumentom nebolo odpovedané okrem krátkeho listu potvrdzujúceho doručenie žiadostí. Z dôvodu tohto nekonania Rada porušila právo na obranu žalobkyne, ktorej bola odmietnutá možnosť vyjadriť účinne svoje tvrdenia voči záverom Rady, pretože tieto závery neboli žalobkyňi sprístupnené. Navyše Rada nepreukázala, že nepriama kontrola žalobkyne zo strany NIOC-u predstavovala pre Irán hospodársky zisk, ktorý by bol v rozpore s cieľom napadnutého rozhodnutia a nariadenia. V súvislosti s odôvodneniami uvedenými pri jej zaradení do zoznamu sa žalobkyňa domnieva, že tieto sú buď nedostatočné alebo postihnuté zjavne nesprávnym posúdením. Navyše celkové porovnanie cieľov rozhodnutia o zaradení do zoznamu a jeho praktického dopadu na žalobkyňu preukazuje jeho neprimeranosť. Nakoniec Rada porušila základné vlastnícke právo tým, že prijala opatrenia, ktorých primeranosť nie je možné preukázať.